

כמו שהיחוד צריך להיות באחכסיון כך צריך לבסות ולהעלים את סוד הקרבן מבני העריות

וַיֹּאמֶר קָרִיבוּ דְתַרְוּוּ יְהוָה צְדִיק בְּאַתְפֵסֵיכָא כי כמו שייחודם צריך להיות בתוכנות והעלמה. **אוֹתָהּ הַכִּי צְדִיק קָרְבָּנוּ לְכַסְּפָאָה לֹזֶן, מַבְנֵי עֲרֵיּוֹן רְשִׁיעִיא חַצּוֹפִין,** דليلת לוֹזֶן בְּשַׁת פְּגִים וְלֹא עֲנֹנוּה כרך את סוד הקרבן צריך לבסות ולהעלים אותו מבני העריות החצופים והרשעים שאין להם בושת פנים ולא ענווה. **וְכַמָּה מִינֵּי מִמּוֹרִין אִינּוֹן, בְּנֵי עָרִיות, בְּנֵי נְדָה, דָנֵד ה' מִנָּה, וְאַשְׁתְּבָח בְּאַתְרָה.** **שְׁפַחַת בַּת אֵל נְכָר זָוָנה** והנה בהם יש כמה מיני מזוירים שהם בני עריות ובני נדה שאנו נד מהם אותן של השכינה ונמצאת במקומה הלילית שהוא שפהחת בת אל נכר זונה. **וְהָאֵי אִיהוּ רְזֹא,** (משליל) **תְּחַת שֶׁלֶשׁ רָגְנוֹה אֶרְץ וְגֹזֶן,** תחת עבד כי ימלוך ונבל כי ישבע להם ושפחה כי תירש גבירתה וסוד הדבר הוא מש"כ תחת שלש רגזה הארץ וגוי תחת עבד כי ימלוך וגוי דהינו שהם ממליכים את העבד הנבל והשפחה שהם הסמא"ל והלילית. **דָנֵד ה' מִאַתְרָה,** **דָאֵהי מִטְרֹזְגִּיטָא,** יוצר הטוב. **וְעַלְלָא בְּאַתְרָה שְׁפַחַת יָצַר חֶרְעָם** ובזה נד זווה סוד אותן במקומה שהוא סוד המלכה שהיא השכינה ומצדיה הוא יוצר הטוב ובמקומה נכנסה השפהח שהיא טוב.

הלילית שמצוידה הוא היוצר הרע.

סוד הייחוד באורים כבדו ה'

וְרֹזֶא דְמַלְתָּה, (ויקרא יד) **בְּנֵגֶע נְרָאָה לֵי בְּבֵית, הִיִּנוּ דָם** הלימוד היומי

טָמֵא רְגַדָּה וסוד הדבר הוא מש"כ 'בנגע נראה לי בבית' שהוא היצר הרע השולט בבית כי נגע הוא ר"ת נפילים גברים ענקים שהם ג' מיני ערבי רב והם סוד הדם הטמא של הנדה (יהל אור). **וּמָה הִתְמַמָּה וְהַסְגִּירֹה הַכְּהֻן שְׁבָעַת יָמִים.** אוף **הַכְּבִי** (ויקרא טו) **שְׁבָעַת יָמִים תְּחִיה בְּגַדְתָּה** וכמו שבגע נאמר 'והסגירו הכהן שבעת ימים' כך בנדה נאמר 'שבעת ימים תהייה בנדה'. **זֶבְאַיִן אַיִגְנוֹן אֲבָרִים דְּמַתְקָדְשִׁי בְּשָׁעַת תְּשִׁמְישׁ** אשריהם אלו האברים המתקדשים בשעת התשמש ע"י הכוונה (רמ"ק, וע"ע שם בסדר ההכנה והכוונה בזה), **דְּאַיִגְנוֹן עַצְיִי** (דף רכ"ז ע"ב) **הַעֲזָלָה, דְּאַחִידָן בְּהַזּוֹן אַשְׁזִין קְדִישִׁין,** **שֵׁם יְהֹוָה דְּאַחִיד בְּאַשְׁזִין דְּלַחְזִין** והם כדוגמת עצי העולה הנacho בהם אש קדושה שהוא שם הויה שאחוו באש חמימות הייחוד שביהם, דהינו שבאים יש אותיות אש ואות י' ובאה יש אותיות אש ואות ה' וסוד אותיות ו'ה הוא סוד מ"ן ומ"ד שלהם וע"י יהודם בקדושה שם הויה שורה על האש שלהם (יהל אור). **וּבְגִין דָא** (ישעה כד) **בָּאוֹרִים כְּבָדו יְהֹוָה** ומשום כך נאמר באורים כבודו ה' כי בשני האורים שהם אש האיש ואש האשה המתקדשים כראוי בעת הייחוד ע"כ הם מכבדים את ה' השורה עליהם, כי אז ייחודם הוא בסוד הקרבן ואבריהם הם סוד העצים ואותיות א"ש מאיש ואשה הוא סוד האש שעל הקרבן שביהם נاخו שם הויה (רמ"ק), **עַל דָא כְּבָשִׁי דְּרַחְמָנָא, הַיִנּוּ אַת הַכְּבָשׂ הַאֲחֵר תַּעֲשֵׂה בְּבָקָר וְאַת הַכְּבָשׂ הַשְׁנִי תַּعֲשֵׂה בֵּין הַעֲרָבִים** ומשום כך סוד הייחוד נקרא סוד כבוש ונעלם של הקב"ה, דהינו שהוא סוד הפסיק את הכבש וגוי' שהוא כנגד הייחוד של הבוקר והייחוד של בין העربים והוא כבשי דרכמנא מאחר שהוא סוד גנו ועליון.

הליימוד היזמי

אשריו למי שמשיך ממוחו טיפת סולת נקיה ללא פסולת

שְׁלֵימֹ דָקָרָא, וַעֲשִׂירִית הָאִיפָה סֶלֶת. **וְכֹא אֵיכָהוּ מִן**
דָאָגֵיד מִמְזִיחָה, **טֶפֶה סֶלֶת נְקִיה בְלָא פְסוֹלָת**

וסוף הפסוק הוא מש"ב 'יעשירות האיפה סלת', דהיינו שאשריו למי שמשיך ממוחו טיפת סולת נקיה ללא פסולת לאחר שייחדו הוא בקדושה. **וְאֵיכָה רְמִיזָא בָאָתָה יִ**
מִן אָדָנָי, **בְּלִילָא בְעַשֶּׂר סְפִירָא** וסוד הטיפה היא רמוזה באות י' דשם אדני' שהיא כלולה מעשר ספירות בסוד 'יעשירות האיפה' כי היא כלולה מעשר ספירות והיא סוד סולת נקיה ללא פסולת. **וְאֵיכָה בְלוֹלָח בְשִׁמְןָן בְתִיתָה**
רְבִיעִית הַחִין. **וְאֵיכָה בְלוֹלָח, בְמָקָרָא, בְמִשְׁנָה,**
בְתִלְמוֹד, בְקָבָלָה וכן היא כלולה בשמן כתית רביעית ההין, דהיינו שהיא באה מהמוה הנקרא מן אל היסוד הנקרא כתית והוא הולכת אל המלכות הנקרה רביעית שהיא אותן הרביעית והאחרונה של שם הויה', והוא סוד תורה שבבעל פה הכלולה ממקרא ומשנה תלמוד וקיבלה בוגד ד' אותן שם הויה' מאחר שהיא כונסת לתוכה את כל שפע

הספרות♦

סוד המרכיבה שראה יחזקאל

יְחִזְקָאֵל בְּפָד חִמָא שְׁבִינָתָא מְנוּ קְלִיפָין, חִזָא עַמָה עַשֶּׂר
סְפִירָא. **בְלָא פְרוֹדָא בְלָל** [רומט] והנה כאשר יחזקאל

————— אָוֶר הַרְשָׁבָ"י —————

שם סובבים את השבינה נ' קל' הנקרים רוח [רומט] ובכדי להבין את המאמר הבא נגידים את מש'ב הארי'ז'ל בע"ח שער מ"ב סורה ענן נдол ואש מתלקחת וכן מסובבת

———— הַלִימֹוד הַיּוֹכֵד —————

אור הרשב"י

להיותו מלובש הבינה עצמה אין יכולת להחיזונים להתאחו בו. ועוד טעם אחר כי עビות המלבוש זהה מפסיק ביןין ובין זיין והענין הוא דעת כי הקליפה והחיזונים הם עומדים ויושבים תמיד באמצע בין או"פ אל התקיף ושם מקום ומצוות ומעמדים וכי".

וע"י מלובש זהה דוחש"ל אין יכולין הקליפה לינק מזו"ן מא"פ שלחם באופן כי רוב עビות או רוב הוכות והבהירות מונעת את החיזונים לינק רק מהבוגנים ואינם יכולים להבית בו ולבן מהמקיף של נוקבא אינים יכולים לינק מרוב אור שלו ומהחשש"ל אינים יכולים לינק מרוב עבוי אמןם בשישראל חוטאים ח"ו או גורמין הסתלקות האם העליונה מעלה הבנים ואו יכולים לינק מא"פ של זיין והבן וזה היטב סוד הסתלקות האם מעלה הבנים מה עניינם והנה החשש"ל זהה מלביש ומקייף לו"ן מכל צדדים אפילו מתחת לרגליים ומה שהוא מעדם נקרא מלושים ומה שהוא מתחת לרגליים נקרא מנעלים.

ומבוואר עוד בשער מ"ט פ"ב שיחזקאל ראה את המרכבה שביעולם היצירה שהוא סוד ד' חיota ארגמ"ן שהארת השכינה של האצלות שנתלבשה ביצירה רכבה עליהם ובcheinה זו ירדה עם ישראל לגלוות בבל עי"ש באורך.

ועיין עוד בשער קדושה - חלק נ' שער ו' וו"ל: והנה זה עניין מראות יחזקאל הנקרה מעשה מרכבה להיות המדרגות מורכבות זו על זו. ותחללה נפתחו השמיים שער הרקיעים שם אורות החומר והכלים שבאותו עולם, ומשם נכנס אל הקליפות וזה שכותו

אותה קל"י נוגה הכלולה מטיב ורע ויש לשכינה לבוש הנקרא חשמל בצד שמאל ינקו ממנה.

והנה הבינה היא אם הבנים ושומרת אותם בנשר עיר קנו וננו יפרוש בנגפיו יקחחו בדרך העוף הפרוש בנגפיו ומכסה בניו שלא יקחום עופות אחרים בר' הבינה מחתמת יראה מהחיזונים שלא יתאחו בבניה שהם זיין אשר שם יש יכולת להחיזונים להתאחו משא"ב בבינה עצמה כנודע שאין אחיה לחיזונים בה ולבן שומרת אותם תחת בנגפה ונעשה להם מהচיבות כהונמת עניין כבוד שהיו לישראל שהיו נשמרים על ידם מבני בליסטראות וחיצים שהיו ורקין בהם המצריים ומלכים והנה הבינה חופהת וככסה עליהם מכל צדדים אף למטה תחת רגליים והנה הלבוש החיזון של הבינה נקרא החשש"ל נ"י מלובש וזה המלבוש הוא מקיף ולבעש לו"ן ואל תטעה לומר כי זה האור המקיף של ז"א כי אור המקיף של ז"א וא"פ שהוא מהבינה עכ"ז אינו בחיה וזה המלבוש שאנו מדברים בו עתה כי הלבוש הזה הוא בינה חיזונית ולבוש הבינה המלבשת את ז"א בסוד מלבוש ממש ולא בסוד או"מ מבחו"ז ע"ג המלבוש וטעם הדבר הוא נזוכר כי הנה אין יכולת להחיזונים להתאחו בבינה אלא בזיין ובידי שלא יוכל החיזונים לקבל אור מהם ולינק מהם לבך הבינה מלבשת אותן להפסיק ביןם לבין החיזונים עי' החשש"ל זהה וא"פ שאורו מועט מאד מאור זיין לפי שאינו רק בחינת מלבוש בלבד אמן הלימוד

ה לימודי